

Sygn. akt IV Pa 95/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Sieradzu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Załęska (spr.)

Sędziowie: SO Sławomir Górny

SO Sławomir Matusiak

Protokolant: staż. Sylwia Kulawiecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 października 2015 roku w Sieradzu

sprawy z powództwa M. M.

przeciwko Sądowi Okręgowemu w P.

o wynagrodzenie za pracę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 maja 2015 roku sygn. akt IV P 13/15

oddala apelację.

Sygn. akt IV Pa 95 /15

UZASADNIENIE

Powódka M. M. wnosila o zasądzenie od pozwanego Sądu Okręgowego w P. kwoty 49.000zł, na którą składa się kwota 38.000zł oraz 11.000zł skapitalizowanych odsetek tytułem wyrównania wynagrodzenia, (w tym dodatkowego wynagrodzenia rocznego oraz gratyfikacji jubileuszowej) za okres od dnia 1 stycznia 2009r. do dnia 31 grudnia 2013r., wraz z ustawowymi odsetkami od dnia złożenia pozwu, a także zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Pozwany Sąd Okręgowy w P. wnosil o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia w stosunku do należności dochodzonych za okres do 31 grudnia 2010r.

Wyrokiem z 27 maja 2015r. Sąd Rejonowy – IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Sieradzu zasądził od Sądu Okręgowego w P. na rzecz M. M. kwotę 30.948,07zł. tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę za okres od 1 grudnia 2010r. do 31 grudnia 2013r. oraz tytułem skapitalizowanych odsetek, z ustawowymi odsetkami od 31 grudnia do dnia zapłaty, kwotę 3606,48zł. tytułem wyrównania dodatkowego wynagrodzenia rocznego i nagrody jubileuszowej oraz skapitalizowanych odsetek, z ustawowymi odsetkami od 31 grudnia 2013r. dnia zapłaty. W pozostałej części powództwo oddalił, nie obciążając stron kosztami procesu. Wyrokowi nadano rygor natychmiastowej wykonalności do kwoty 15.035,10zł.

Wyrok zapadł po następujących ustaleniach faktycznych i ocenie prawnej:

Powódka M. M. jest zatrudniona w Sądzie Okręgowym w P. na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego od 28 stycznia 2002r. i od daty powołania na to stanowisko powódka uzyskała V stawkę wynagrodzenia zasadniczego. Kolejną stawkę VI wynagrodzenia M. M. uzyskała dopiero po 10 latach pracy tj. 12 marca 2012 roku.

Przy założeniu , że wynagrodzenie powódki od 1 stycznia 2009r. winno odpowiadać stawce VI , a od marca 2012r stawce VII, wynikająca stąd różnica w wynagrodzeniu liczona w kwotach brutto za okres od 1 grudnia 2010 - 31 grudnia 2013r. wyniosła:

- Rok 2009 - wynagrodzenie wg stawki V -7378,40zł., wg stawki VI- 7821,10 zł za okres od 1 stycznia 2009r. do 31 grudnia 2009r. wynosi 442, 70 zł miesięcznie (7821,10- 7378,40zł) a powiększona o 20 % wysługę (88,54zł.) wynosi łącznie 531,24zł. Skapitalizowane odsetki od 01 lutego 2009 do 01 grudnia 2009 do dnia wniesienia pozwu wynoszą 9.266,05 zł. Skapitalizowane odsetki za okres od 01 stycznia 2010r. do 31 grudnia 2013r. (data wniesienia pozwu od kwoty 531,24zł. wynoszą 807,67zł.

Rok 2010(wynagrodzenie wg stawki V- 7.703,70 zł, wynagrodzenie wg stawki VI -8.165,92 zł). Różnica wynagrodzenia wynosiła miesięcznie 462,22 zł, a powiększona o 20 % wysługę 554,66 zł. Skapitalizowane odsetki za okres od 01 lutego 2010 r. do 31 grudnia 2013 roku (data wniesienia pozwu wynoszą 9.652,56 zł.

Lata 2011-do lutego 2012(wynagrodzenie wg stawki V-7.994,63 zł , wynagrodzenie wg stawki VI- 8.474,30).

Różnica wynagrodzenia wynosiła miesięcznie 479,67 zł a powiększona o 20% wysługę 575,60 zł. Skapitalizowane odsetki za okres od 01 lutego 2011 r. do 31 grudnia 2013 roku (data wniesienia pozwu wynoszą 9.119,03 zł. Od 01 marca 2012 do 31 grudnia 2012 r. wynagrodzenie według stawki VI 8.474,30 zł, według stawki VII 8.794,09 zł. Różnica wynagrodzenia wynosiła miesięcznie 319,79 zł a powiększona o 20 % wysługę 383,75 zł.

Skapitalizowane odsetki za okres od 01 lutego 2012 r. do 31 grudnia 2013 roku (data wniesienia pozwu wynoszą 6.031,80 zł.

Rok 2013 (wynagrodzenie wg stawki VI-9266,57 zł, wynagrodzenie wg stawki VII- 9616,25 zł).

Różnica wynagrodzenia wynosiła miesięcznie 349,69 zł a powiększona o 20% wysługę 419,63 zł.

Skapitalizowane odsetki za okres od 01 lutego 2013 r. do 31 grudnia 2013 roku (data wniesienia pozwu wynoszą 5.337,01 zł.

Przy przyjęciu za podstawę naliczenia dodatkowego wynagrodzenia rocznego odpowiednio stawki awansowej VI i VII powódka otrzymałaby świadczenie w kwotach wyższych o:

- 2010 r. 469,20 zł, skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki 229,11 zł, łącznie 698,31 zł,
- 2011 r. 545,50 zł, skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki 195,45 zł, łącznie 740,95 zł,
- 2012 r. 587,12 zł, skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki 133,83 zł, łącznie 720,95 zł,
- 2013 r. 429,23 zł, skapitalizowane na dzień wniesienia pozwu odsetki 42,04 zł, łącznie 471,27 zł,
- 2014 r. 428,02 zł.

Różnica w wypłacie nagrody jubileuszowej wynosi 796,50 zł, odsetki 448,79 zł, łącznie 1.245,29 zł.

Jednomiesięczne wynagrodzenie powódki obliczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 15.035,10 zł.

Wg. sporządzonego przez pozwanego wykazu , sędziowie Sądu Okręgowego w P. I. S. powołana na stanowisko SSO w dniu 22 września 2004 r., VI stawkę awansową otrzymała z dniem 22 września 2009 r.;

- B. G. powołana na stanowisko SSO w dniu 7 grudnia 2005 r., VI stawkę awansową otrzymała z dniem 7 grudnia 2010 r.;
- T. W. powołany na stanowisko SSO w dniu 7 grudnia 2010 r., VI stawkę awansową otrzymał z dniem 7 grudnia 2010 r.

Na podstawie powyższego niespornego stanu faktycznego, Sąd Rejonowy uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie częściowo.

Sąd I instancji wskazał na wejście w życie z dniem 1 stycznia 2009r. nowego systemu wynagradzania sędziów sądów powszechnych, wprowadzonego przepisami ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych (w brzmieniu obowiązującym na dzień 22.04.2009 r.; Dz.U. nr 98, poz. 1070 z późn. zm.; zwanej dalej „Prawo o u.s.p.”) i ustawy z dnia 20 marca 2009 r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 56, poz. 459; zwanej w dalej „Ustawa zmieniająca”), zgodnie z którymi od 1.01.2009 r. wynagrodzenie zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od I do IV, a sędziów sądów okręgowych od stawki IV do VII.

Sąd meriti powołał się na art. 10 ust. 2 Ustawy zmieniającej, zgodnie z którym stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009 r., a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

Do ogólnego stażu pracy wlicza się okres powierzenia pełnienia czynności sędziowskich na stanowisku asesora sądowego, a także czas pozostawania poza zawodem sędziowskim, jeżeli spowodowane było represjami za polityczną postawę sędziego, o ile powrót do zawodu nastąpił nie później niż do 31 grudnia 1990 r.

Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, o których mowa w ust. 2, ulegają wydłużeniu o trzy lata w razie ukarania sędziego karą dyscyplinarną, dwukrotnego wytknięcia uchybienia, o którym mowa w art. 40 ustawy zmienianej w art. 1, lub dwukrotnego zwrócenia uwagi w trybie określonym w art. 37 § 4 ustawy zmienianej w art. 1, chyba że uprawniony organ zarządził usunięcie, odpowiednio, wyroków, postanowień lub pism z akt osobowych sędziego.

Określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu rejonowego w stawce piątej, a sędziego sądu okręgowego w stawce ósmej, może nastąpić nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2014 r.

W ocenie Sądu Rejonowego treść cyt. wyżej art. 10 ust. 2 ustawy wskazuje na jego porządkujący charakter i stosuje się go wyłącznie w celu przyporządkowania poszczególnych sędziów do konkretnych stawek wynagrodzenia zasadniczego na dzień 1 stycznia 2009 r. Przepis ten nie mógł zaś stanowić podstawy do ustalenia wysokości wynagrodzenia sędziów.

Zdaniem sądu I instancji za podstawę prawną ustalania wysokości wynagrodzeń sędziów od 1 stycznia 2009 r. należy uznać art. 91 § 1 Prawa o u.s.p., zgodnie z którym wynagrodzenie sędziów zajmujących równorzędne stanowiska może być zróżnicowane jedynie ze względu na staż pracy i pełnione funkcje. Niewłaściwa interpretacja w.w. przepisów przez pozwanego doprowadziła do nieprawidłowego ustalenia stawek wynagrodzenia powódki. W ocenie sądu meriti pozwany po wejściu w życie ustawy zmieniającej (czyli po 21 kwietnia 2009 r.) winien był ze skutkiem na 1 stycznia 2009 r. (wobec treści art. 8 tej Ustawy) ustalić powódce na podstawie art. 10 tej ustawy nową szóstą stawkę wynagrodzenia zasadniczego, a następnie także ze skutkiem na 1 stycznia 2009 r. ustalić na podstawie art. 91a § 3 Prawa o u.s.p. kolejną siódmą stawkę, ponieważ pięcioletni okres zatrudnienia na stanowisku sędziego sądu okręgowego upłynął powódce przed 1 stycznia 2009 r. (w dniu 28 stycznia 2007 r.).

Zdaniem Sądu Rejonowego przedstawioną interpretację omawianych przepisów zastosowano wobec sędziów, którzy awansowali do sądu okręgowego po 31 grudnia 2003 r. i na dzień 1 stycznia 2009 r. legitymowali się piętnastoletnim ogólnym stażem pracy, a na stanowisku sędziego sądu okręgowego mieli poniżej pięciu lat stażu pracy. Sędziowie ci uzyskiwali z dniem 1 stycznia 2009 r. piątą stawkę wynagrodzenia w oparciu o kryterium ogólnego stażu pracy, a po upływie brakującego do pięciu lat okresu pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego uzyskiwali kolejną stawkę szóstą.

Powódka pomimo dłuższego stażu pracy w sądzie okręgowym wynikającego z awansu do tego sądu przed 1 stycznia 2004 r. i legitymowaniem się piętnastoletnim ogólnym stażem pracy, z dniem 1 stycznia 2009 r. nadal otrzymywała wynagrodzenie wg. piątej stawki, a kolejną szóstą stawkę uzyskała dopiero po upływie dziesięciu lat od objęcia stanowiska sędziego Sądu Okręgowego, a zatem znacznie później, aniżeli sędziowie legitymujący się krótszym stażem pracy na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w P.. Powyższa sytuacja w ocenie Sądu I instancji stanowi niczym nieuzasadnione pokrzywdzenie finansowe powódki w porównaniu do grupy sędziów, którzy awansowali do sądu okręgowego po 31 grudnia 2003 r. i na dzień 1 stycznia 2009 r. nie mieli jeszcze pięcioletniego stażu pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego. Skoro w stosunku do tej grupy sędziów zastosowano reguły awansowe wskazane w art. 91a § 3 Prawa o u.s.p., to tym bardziej takie same reguły winny być stosowane wobec sędziów, którzy awansowali do Sądu Okręgowego w P. przed 31 grudnia 2003 r.

W rezultacie tak zróżnicowany sposób stosowania art. 91a § 3 Prawa o u.s.p. W ocenie sądu meriti jest nieuzasadniony. Nie wynika bowiem ani z jego treści, ani też z treści innych przepisów. Jest też sprzeczny z konstytucyjną zasadą równości wobec prawa wyrażoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji, nakazującą jednakowe traktowanie podmiotów prawa w obrębie określonej grupy, w konsekwencji czego wszystkie podmioty prawa, charakteryzujące się w równym stopniu daną cechą relewantną powinny być traktowane równo, czyli według jednakowej miary, bez zróżnicowań zarówno dyskryminujących, jak i faworyzujących. Sąd Rejonowy odwołał się przy tym do stanowiska Sądu Okręgowego w Gdańsku, zawartego w wyroku w sprawie VIII Pa 23/13., które w pełni podzielił. Ostatecznie sąd meriti stwierdził, iż w okresie od 1 stycznia 2009 r. do chwili obecnej powódce wypłacano wynagrodzenie w wysokości niższej niż wynikające z obowiązujących przepisów i uznał, że od 1 stycznia 2009 r. do 11 marca 2012 r. prawidłowo powódka powinna uzyskiwać wynagrodzenie zasadnicze w stawce VI, a od 11 marca 2012 r. w stawce VII.

Sąd Rejonowy w całości podzielił pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 27 marca 2014 r. wydanym w sprawie III PK 87/13, że sędzia ma prawo do wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej według precyzyjnie określonych zasad i w wysokości wynikającej z przepisów rangi ustawowej. Oznacza to, że każdy sędzia ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej na danym stanowisku służbowym według równych zasad wynagradzania sędziów sądów powszechnych, które różnicuje wyłącznie staż pracy (służby) lub pełnione funkcje (art. 91 § 1 p.u.s.p.).

Ustalenie lub podwyższanie wynagrodzeń sędziowskich jest objęte normatywnym mechanizmem ustawowego automatyzmu prawnego stosowania bezwzględnie obowiązujących przepisów o wynagradzaniu sędziów. W konsekwencji wynagrodzenie zasadnicze za wykonywanie służby sędziowskiej sędziego nie może być ani wyższe, ani niższe od ustawowo określonych stawek wynagrodzenia zasadniczego, uzależnionych wyłącznie od stażu służbowego na stanowisku sędziego danego sądu lub -jeżeli jest to korzystniejsze - od ogólnego stażu służby sędziowskiej. W tym znaczeniu ustalenie wyższej stawki (podwyższenie) wynagrodzenia zasadniczego sędziemu następuje z mocy samego prawa (ex lege) z upływem wymaganego okresu (stażu) służby i nie zależy od decyzji jakiegokolwiek organu ani sądu-pracodawcy. Wszystko to oznacza, że każdy sędzia ma prawo do ustalenia mu wynagrodzenia w wysokości zgodnej z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa o wynagradzaniu sędziów, które jest uzależnione wyłącznie od stażu służbowego lub sprawowanej funkcji.

W razie potencjalnego pokrzywdzenia konkretnego sędziego nie ma potrzeby odwoływania się do przepisów o nierównym traktowaniu lub dyskryminacji płacowej sędziów. Naruszenie przepisów o wynagradzaniu sędziów danego sądu przez niezgodne z imperatywnymi przepisami o wynagrodzeniu sędziów ustalenie zaniżonego wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej podlega dobrowolnej sanacji lub może być naprawione przez wniesienie powództwa

o zgodne z prawem ustalenie stawki wynagrodzenia zasadniczego oraz wysokości wynagrodzenia sędziowskiego. Potencjalne zaniżenie stawki wynagrodzenia zasadniczego lub nieterminowe jej podwyższenie z upływem ustawowo wymaganego stażu służby sędziowskiej sądu powinno być przedmiotem sporu o wynagrodzenie (wyższą stawkę i wysokość wynagrodzenia zasadniczego za wykonywanie służby sędziowskiej), a nie przedmiotem konfliktu o dyskryminację lub naruszenie zasady równego traktowania sędziów w zatrudnieniu i wynagradzaniu za wykonywanie tej samej służby sędziowskiej, bo takie konflikty są ustrojowo i ustawowo wykluczone w sędziowskich stosunkach służbowych na gruncie ściśle bezwzględnie obowiązujących przepisów o wynagrodzeniach sędziowskich. W rezultacie w razie naruszenia imperatywnych przepisów o wynagrodzeniach sędziowskich sędzia powinien kontestować potencjalnie zaniżone wynagrodzenie przez wniesienie powództwa o wynagrodzenie, a nie o odszkodowanie.

Przyjmując, że w rozpoznawanej sprawie powódka wystąpiła z pozwem o wyrównanie wynagrodzenia oraz uwzględniając stan faktyczny sprawy i przedstawioną wyżej ocenę prawną, Sąd Rejonowy zasądził na rzecz powódki za nieprzedawniony okres 3 lat od daty złożenia pozwu kwotę 30.948,07 tytułem wyrównania wynagrodzenia za pracę wraz ze skapitalizowanymi odsetkami ustawowymi na dzień wytoczenia powództwa oraz kwotę 3.606,48 zł tytułem wyrównania dodatkowego wynagrodzenia rocznego i nagrody jubileuszowej, a także skapitalizowanych odsetek na dzień wytoczenia powództwa. W pozostałej części roszczenie jako

przedawnione oddalił na podstawie art. 291 § 1 k.p.

Sąd Rejonowy nie obciążył żadnej ze stron kosztami procesu, a rygor natychmiastowej wykonalności nadał co do jednomiesięcznego wynagrodzenia na podstawie art. 477 § 1 k.p.c.

Apelację od wyroku wywiódł pozwany zaskarżając wyrok w części uwzględniającej powództwo oraz w zakresie kosztów procesu. Wyrokowi Sądu Rejonowego zarzucono:

naruszenie prawa materialnego, tj. art. 91 a § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 roku - Prawo o ustroju sądów powszechnych (tj. Dz. U. z 2013 roku, poz. 427 z późn. zm., zwana dalej u.s.p.) poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że przepis tego artykułu zobowiązywał pozwanego pracodawcę do ustalenia w stosunku do powódki na dzień 01 stycznia 2009 roku automatycznie wyższej (siódmej) stawki wynagrodzenia w stosunku do ustalonej na dzień 01 stycznia 2009 roku, na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2009 roku o zmianie ustawy -Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 459) stawki szóstej wynagrodzenia zasadniczego, z uwagi na to, że przed tą datą upłynął, wymagany przez art. 91 a § 3 u.s.p., pięcioletni okres zatrudnienia powódki na stanowisku sędziego sądu okręgowego.

Wskazując na powyższy zarzut apelujący wnosił o zmianę zaskarżonego wyroku w części, tj. w zakresie pkt. 1,3 przez oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu apelacji odnosząc się do przepisów prawa i ich wykładni dokonanej przez Sąd 1 instancji przyjętych za podstawę wyrokowania apelujący zauważył, że istotnie regulacje wprowadzone ustawą z dnia 20 marca 2009r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 459, zwana dalej ustawą zmieniającą) dotyczące sposobu ustalenia stawki wynagrodzenia sędziego na dzień 1 stycznia 2009r. doprowadziły z perspektywy czasu do sytuacji takiej, że sędzia z krótszym stażem w sądzie okręgowym niż powódka otrzymał wcześniej awans do szóstej stawki wynagrodzenia. Występujące różnice w nabyciu prawa do awansu finansowego sędziów zatrudnionych u pozwanego, mogą zatem budzić wątpliwości co do sprawiedliwości przyjętych rozwiązań. Nie mniej jednak apelujący wywodził, że był zobowiązany przez ustawodawcę do określenia stawki wynagrodzenia zasadniczego sędziego na dzień 01 stycznia 2009r., bez uwzględnienia zapisów zawartych w art. 91 a § 3 u.s.p. Ustawą z dnia 20 marca 2009r. o zmianie ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 56, poz. 459) zmieniono zasady wynagrodzenia sędziów, zmieniając art. 91 u.s.p. oraz dodając art. 91a , a zmierzaniem projektowanej zmiany miało być ukształtowanie systemu wynagrodzenia sędziów, który w sposób pełniej niż dotychczas będzie realizował wzorzec określony w art. 178 ust. Konstytucji RP. Ponieważ nowe zasady wynagrodzenia całkowicie likwidowały poprzedni system (pierwszej, drugiej i trzeciej stawki awansowej), konieczne stało się uregulowanie wynagrodzeń sędziów w okresie przejściowym, co nastąpiło w postaci zapisu art.

10 noweli. Ustawodawca wprowadzając nowe zasady wynagradzania sędziów dokonał swoistego zrównania kryteriów kwalifikujących poszczególnych sędziów do uzyskania określonych stawek wynagrodzenia. Mechanizm zawarty w art. 10 ustawy zmieniającej miał zastosowanie jednorazowo i nakazał ustalenie wynagrodzenia sędziego na dzień 1 stycznia 2009r., zgodnie z tabelą stanowiącą załącznik 3 do ustawy.

W dalszym stosowaniu ustawy u.s.p. znaczenie dla kolejnych stawek wynagrodzenia zasadniczego mają przepisy art. 91 a, w tym §3, który uzależnia uzyskanie kolejnych stawek wynagrodzenia od stażu pracy na danym stanowisku sędziowskim, a konkretnie od upływu kolejnych okresów pięcioletnich stażu na danym stanowisku.

Przy ustaleniu stawki wynagrodzenia zasadniczego powódki na dzień 1 stycznia 2009r. miał zastosowanie przepis art. 10 ust. 2 ustawy zmieniającej, dlatego powódka na tę datę została zaszeregowana do piątej stawki wynagrodzenia zasadniczego. Po ustaleniu stawki wynagrodzenia zasadniczego sędziego w dniu 01 stycznia 2009r. ,dalsze podwyższanie stawki wynagrodzenia bezpośrednio wyższej przebiegało zgodnie z art. 91a§3 u.s.p, tj. po upływie kolejnych pięciu lat na danym stanowisku, ale liczonych od dnia objęcia tego stanowiska. Decydujące znaczenie dla przyznania kolejnej stawki wynagrodzenia po 1 stycznia 2009r. ma data upływu kolejnego pięcioletniego okresu stażu na danym stanowisku, dlatego powódka powołana na stanowisko Sędziego Sądu Okręgowego w P. 28 stycznia 2002r., uzyskała stawkę bezpośrednio wyższą, tj. szóstą z dniem 28 stycznia 2012r.

Apelujący podkreślił , że takie zastosowanie powyższych regulacji przez stronę pozwaną wynika z odmiennej od Sądu I instancji interpretacji w.w przepisów przez Ministerstwo Sprawiedliwości. W tym zakresie Minister Sprawiedliwości prezentuje pogląd, zgodnie z którym wskazane w ustawie zmieniającej reguły dotyczące określania wynagrodzenia zasadniczego sędziego na dzień 01 stycznia 2009r. są regułami autonomicznymi i przy ustalaniu wynagrodzenia zasadniczego na ten dzień nie mogły być równocześnie stosowane regulacje zawarte w art. 91a§3 u.s.p.

SĄD OKRĘGOWY ZWAŻYŁ:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustalenia faktyczne poczynione przez Rejonowy jako niesporne, Sąd Okręgowy podzielił i przyjął za własne, wobec czego nie zachodzi potrzeba ich powielania (por. wyrok Sądu Najwyższego z 9.06.2005r., IIICK 622/04). Spór w rozpoznawanej sprawie dotyczy prawa, mianowicie łącznego stosowania przy ustalaniu wysokości wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych art. 91a§3 ustawy p.u.s.p. i art. 10 ust. 1 i 2 ustawy z 20 marca 2009r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 56,poz.459), zwanej dalej ustawą zmieniającą,

Zgodnie z art. 10 ust. 1 i 2 ustawy zmieniającej, z dniem 1 stycznia 2009r. wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów rejonowych określa się w stawkach od pierwszej do czwartej, wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów okręgowych - w stawkach od czwartej do siódmej, a wynagrodzenia zasadnicze sędziów sądów apelacyjnych - w stawkach od siódmej do dziesiątej, według zasad określonych w ust. 2-4. Stawkę wynagrodzenia zasadniczego sędziego ustala się uwzględniając staż pracy sędziego na stanowisku zajmowanym w dniu 1 stycznia 2009r., a jeżeli jest to korzystniejsze - staż pracy sędziego na wszystkich dotychczas zajmowanych stanowiskach sędziowskich lub prokuratorskich (ogólny staż pracy); uwzględnienie ogólnego stażu pracy nie może jednak stanowić podstawy ustalenia wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce szóstej i siódmej, a w przypadku sędziego sądu apelacyjnego - w stawce dziewiątej i dziesiątej. Staż pracy na zajmowanym stanowisku oraz ogólny staż pracy, niezbędny do uzyskania poszczególnych stawek wynagrodzenia zasadniczego, określa tabela, stanowiąca załącznik nr 3 do niniejszej ustawy.

Sąd Okręgowy podziela pogląd sądu I instancji , że cytowany przepis miał charakter przejściowy i porządkujący, a jego celem było jednorazowe przyporządkowanie wszystkich sędziów sądów powszechnych do nowych stawek wynagrodzenia zasadniczego, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2009r.

Literalna jego wykładnia (ust. 2) prowadzi do jednoznacznego wniosku, że przyporządkowanie sędziów do nowych stawek wynagrodzenia zasadniczego zgodnie z wolą ustawodawcy wyrażoną w tym przepisie, miał być stanowiskowy

staż pracy na dzień 1 stycznia 2009r., a tylko alternatywnie mógł być uwzględniony ogólny staż pracy, jeśli byłoby to korzystniejsze dla sędziego. Powyższa wykładnia nie budzi wątpliwości.

Natomiast zgodnie z dodanym art. 91a§3 p.u.s.p. wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat pracy na danym stanowisku sędziowskim.

Apelujący zgłaszając zarzut naruszenia przez sąd meriti w.w przepisu podnosił niewłaściwe jego zastosowanie, polegające na przyjęciu, że przepis ten zobowiązywał pozwanego do ustalenia w stosunku do powódki na dzień 01 stycznia 2009r. automatycznie wyższej (siódmej) stawki wynagrodzenia zasadniczego, w stosunku do ustalonej na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy zmieniającej stawki szóstej wynagrodzenia, z uwagi na to, że przed tą datą upłynął wymagany przez art. 91a§3 p.u.s.p., pięcioletni okres zatrudnienia powódki na stanowisku sędziego sądu okręgowego, kiedy jeszcze nie obowiązywała zmieniona regulacja art. 91a p.u.s.p. Powołując się na interpretację Ministerstwa Sprawiedliwości apelant wywodził, że zaszeregowanie powódki na dzień 01 stycznia 2009r. do piątej stawki wynagrodzenia zasadniczego było właściwe, bowiem na tę datę legitymowała się ponad 5-letnim stażem na stanowisku sędziego sądu okręgowego i ponad 15-letnim ogólnym stażem pracy. Natomiast wskazane w ustawie zmieniającej reguły ustalania wynagrodzenia zasadniczego sędziego na dzień 01 stycznia 2009r. są autonomicznymi, co wyklucza równoczesne z nimi stosowanie regulacji zawartych w art. 91a§3 p.u.s.p. W związku z tym podwyższenie stawki wynagrodzenia do bezpośrednio wyższej, mogło nastąpić po upływie kolejnego pięcioletniego okresu stażu na danym stanowisku, liczonego po 1 stycznia 2009r.

Sąd Okręgowy tej argumentacji nie podzielił. Podkreślić ponownie trzeba, że wspomniana ustawa zmieniająca wprowadzając art. 10 nadała mu charakter porządkujący, przejściowy i jednorazowy, w celu ustalenia stawek wynagrodzenia zasadniczego sędziów sądów powszechnych na dzień 1 stycznia 2009r., przyjmując jako zasadę stanowiskowy staż pracy (ogólny staż miał tylko znaczenie pomocnicze), czemu dano także wyraz w tabeli stanowiącej załącznik nr 3. Jednakże ustawa zmieniająca obok regulacji zawartej w art. 10 wprowadziła także istotne zmiany do art. 91 p.u.s.p.. W szczególności w dodanym art. 91a§3 wskazano, że wynagrodzenie zasadnicze sędziego określa się w stawce bezpośrednio wyższej po upływie kolejnych pięciu lat na danym stanowisku sędziowskim. Nadto nie można tracić z pola widzenia treści art. 91§1 p.u.s.p. i wyrażonej w nim zasady, że wysokość wynagrodzenia sędziów zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje. Wszystko to implikuje łączne stosowanie art. 91a§3 p.u.s.p. i art. 10 ust.2 ustawy zmieniającej. Zasadnie zwrócił uwagę sąd meriti także na uregulowanie art. 10 ust. 5 ustawy zmieniającej. Zgodnie z nim określenie wynagrodzenia zasadniczego sędziego sądu okręgowego w stawce ósmej może nastąpić nie wcześniej niż z dniem 1 stycznia 2014r., co uniemożliwia ustalenie stawki wyższej o dwie lub trzy od stawki ustalonej na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy. Pogląd apelującego o autonomicznym charakterze regulacji art. 10 ust. 2 ustawy przy ustalaniu zasad wynagrodzenia sędziów, nie znajduje zatem racjonalnego uzasadnienia. Nie da się także pogodzić z zasadą wyrażoną we wspomnianym art. 91§1 p.u.s.p., że wysokość wynagrodzenia sędziów zajmujących równorzędne stanowiska sędziowskie, różnicuje staż pracy lub pełnione funkcje.

Sąd Okręgowy podzielił wykładnię w.w przepisów ustawy zmieniającej dokonaną przez Sąd Rejonowy i jego wnioskowanie, że pozwany winien ustalić zgodnie z art. 10 ust. 2 ustawy zmieniającej na dzień 1 stycznia 2009r., czy poszczególnym sędziom nie upłynęły już przed 1 stycznia 2009r. pięcioletnie okresy, od których w myśl art. 91a §3 p.u.s.p. zależało określenie wynagrodzenia zasadniczego tych sędziów w stawkach bezpośrednio wyższych. Taka sytuacja miała miejsce w przypadku powódki, wobec czego zasadnie uznał sąd I instancji, że z dniem 1 stycznia 2009r. należało ustalić powódce stawkę szóstą wynagrodzenia zasadniczego na podstawie art. 10 ust.2 ustawy zmieniającej, a następnie także ze skutkiem na 1 stycznia 2009r. stawkę siódmą na podstawie art. 91a§3 p.u.s.p. Rację ma Sąd Rejonowy, że niezastosowanie przez pozwanego art. 91a§3 p.u.s.p. doprowadziło do zróżnicowania wynagrodzenia powódki w stosunku do innych sędziów, bowiem jako sędzia sądu okręgowego od 28 stycznia 2002r., legitymująca się na dzień 1 stycznia 2009r. ponad 5 letnim stażem pracy na tym stanowisku i ponad 15 letnim stażem ogólnym, otrzymała stawkę szóstą dopiero po 10 latach pracy na stanowisku sędziego sądu okręgowego, podczas gdy sędziom Sądu Okręgowego w P., którzy na dzień 1 stycznia 2009r. nie legitymowali się 5 letnim stażem pracy na stanowisku

sędziemu sądu okręgowego, gdyż awans do tego sądu otrzymali przed 1.01.2009r. ale po 31.12.2003r., stawkę szóstą przyznano po upływie 5 lat na tym stanowisku.

Sąd Okręgowy podziela przytoczony przez sąd I instancji pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z 27 marca 2014 r., III PK 87/13, że sędzia ma prawo do wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej według precyzyjnie określonych zasad i w wysokości wynikającej z przepisów rangi ustawowej. Oznacza to, że każdy sędzia ma prawo do jednakowego wynagrodzenia za wykonywanie służby sędziowskiej na danym stanowisku służbowym według równych zasad wynagradzania sędziów sądów powszechnych, które różnicuje wyłącznie staż pracy (służby) lub pełnione funkcje (art. 91 § 1 p.u.s.p.).

W rozpoznawanej sprawie powódka wykazała zaniżenie wysokości wynagrodzenia zasadniczego w związku z błędnie zastosowanymi przez pozwanego stawkami awansowymi, a w konsekwencji także zaniżenie wynagrodzenia rocznego i gratyfikacji jubileuszowej, zasadnie domagając się ustalenia stawek awansowych w prawidłowej wysokości i wyrównania wynagrodzenia. Uznając za prawidłową wykładnię przepisu art. 91a §3 p.u.s.p. i art. 10 ust. 2 cyt. ustawy zmieniającej dokonaną przez Sąd Rejonowy, Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów apelacji. Co się zaś tyczy zaskarżonej części wyroku w zakresie kosztów procesu, to apelujący nie przedstawił żadnych zarzutów, co sprawia że apelacja w tym zakresie uchyla się spod kontroli.

Mając na uwadze powyższe, apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 385 kpc.